

MESAČNÍK ŽIAKOV SZŠ UNES V NITRE

unesStars

OKTOBER 2019, ČÍSLO 1, ROČNÍK 1

NAŠI PREDKOVIA

ČO JE VLASTNE MONITOR?

FINN WOLFHARD

PIESEŇ MESAČA

OPUSTIL NÁS KAREL GOTT

MAJE SLÁVIŤ HALLOWEEN?

VIDELI SME

PREDSTAVUJEME :

ŠKOLNÍKA FERKA A UČITEĽA ANTÓNIA

ZASMEJME SA

EDITORIÁL

Je tu dlho očakávaný moment, milí čitatelia! Čítate prvé oficiálne číslo *Unestars*!

Toto číslo vám prináša veľa článkov, ktoré sú ešte lepšie ako v nultom čísle. Zaujímavosti o zvieratách a čo je Cambridge v tomto čísle už nemáme, lebo to boli v podstate jednorazové články. Namiesto toho však venujeme celú časť ľuďom, ktorí žili pred nami – našim predkom. Poznáte životné príbehy vašich prarodičov? Môžete si prečítať o dvoch pradedkoch žiačok 4. a 5. ročníka. Rovnako vám ponúkame pár slov o nebožtíkovi Karlovi Gottovi a infošky zo sveta filmu a hudby. Pracovní piatoci práve pripravujú rozprávky, ktoré uverejníme v novembrovom čísle.

Uff... veľa som prezradil, už vám len prajem pohodlné jesenné čítanie a veľa odhrabaných listov! A nezabudnite na lampáše a sviece zapálené pre vašich milovaných zosnulých!

Váš šéfredaktor Oliver

KAREL GOTT– NEPREKONANÝ ČESKÝ SLÁVIK

Matúš Vlčko

Karel Gott sa narodil 14. júna 1939 v Plzni, rodičom Márii Gottovej a otcovi Karlovi Gottovi. Neúspešne sa pokúšal o štúdium výtvarného umenia. Vyučil sa za elektrikára a chvíľu pracoval v Českomoravskej spoločnosti Kolben Daněk. Popri zamestnaní sa začal venovať spevu. Prvykrát vystúpil pred ľuďmi v roku 1957, neskôr sa zúčastnil rôznych

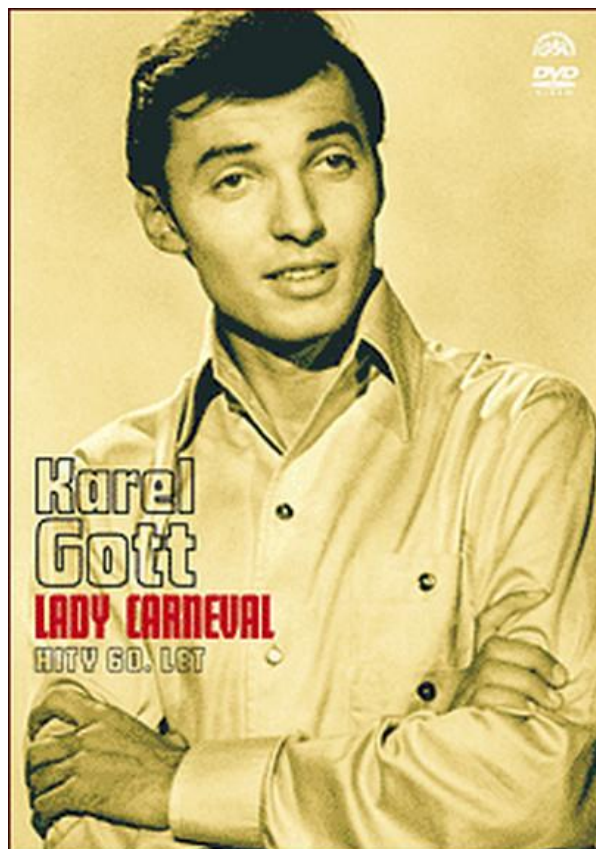
speváckych súťaží. Zakrátko opustil svoju prácu a začal študovať spev na konzervatóriu. Čoskoro sa z amatérskeho speváka stala hviezda Československej pop music.

V 80. rokoch začala Gottova popularita dosahovať vrchol, ako v Československu tak aj v zahraničí, hlavne v Nemecku. V roku 1990 prichádzala konkurencia a tak Gott zvažoval ukončenie kariéry.

Usporiadal turné v Československu a aj v Nemecku. Bolo však veľmi úspešné, a tak sa rozhodol svoju kariéru neukončiť.

V roku 1992 vyšiel album s menom *Když muž se ženou snídá* a tento album bol najpredávanejším albumom toho roku. V roku 1996, keď bola obnovená anketa Český slávik, hneď ju vyhral Karel Gott. Túto pozíciu si udržiaval každoročne, okrem rokov 1998 a 2012, až do roku 2016. Keď dostal svojho zlatého slávika po štyridsiaty prvý krát. Rok 2015 nebol pre Karla Gotta príjemným obdobím. V januári mu diagnostikovali nádorové ochorenie. V roku 2016 bolo verejnosti oznámené, že Karel Gott nad rakovinou zvíťazil.

Naspieval celkovo okolo tisíc piesní, predal vyše 50 miliónov nosičov albumov. Získal osem zlatých platní a jednu diamantovú platňu. Naspieval aj jednu známu pesničku

pre animovanú rozprávku Včielka Mája v českom aj nemeckom jazyku, ktorá sa stala veľkým hitom. Ďalšie hity sú, napríklad, *Lady Carneval*, *Být stále mlád*, *Kávu si osladím* atď.

Karel Gott zomrel 1. októbra 2019 v Prahe na leukémiu, ktorú sa mu už nepodarilo poraziť. Pred smrťou sa mu podarilo naspievať ešte jednu pesničku s jeho dcérou Charlotte Gottovou, ktorá má okolo 20 miliónov zhliadnutí na kanáli YouTube.

ČO JE VLASTNE MONITOR?

Damien Mališka

V stredu 20.novembra 2019 sa uskutoční v poradí už siedme testovanie vedomostí nás piatakov, takzvaný MONITOR.

Čo to vlastne ten monitor je?

Je to celoslovenské meranie, ktoré má poslúžiť ako vstupný monitoring vedomostí, ktoré žiaci nadobudli na prvom stupni základnej školy.

Piatacké testovanie bude vo všetkých základných školách Slovenskej republiky. Testovaní budeme z matematiky, zo slovenského jazyka a literatúry a žiaci maďarských škôl budú testovaní z maďarského jazyka a literatúry.

Testovanie piatakov má poskytnúť obraz o kvalite vzdelávania jednotlivých škôl tým, že zachytí pokrok školákov. Jeho

cieľom je vstupné hodnotenie žiackych vedomostí a zručností.

Testovanie poskytne školám spätnú väzbu, ako sú žiaci pripravení na prechod z prvého stupňa základnej školy na druhý stupeň.

Rodičia si budú môcť výsledky svojho školáka porovnať s priemerom v regióne i na celom Slovensku.

Národné testovanie je spätnou väzbou aj pre ministerstvo školstva, ich výsledky zohrávajú úlohu pri zostavovaní štátneho vzdelávacieho programu.

Aký je môj názor na Monitor?

Myslím si, že testovanie nám pomôže prekonať stres pri ďalších dôležitých a ťažších skúškach, ktoré nás ešte v živote čakajú.

VIDELI SME....

Piataci a šiestaci si 9. októbra doobeda odskočili do Starého divadla Karola Spišáka, pozrieť si bábkové spracovanie Legendy o sv. Andrejovi Svoradovi a Benediktovi. Autorom legendy je stredoveký spisovateľ Maurus. Spracovanie príbehu s bábkami žiakov príjemne zabavilo.

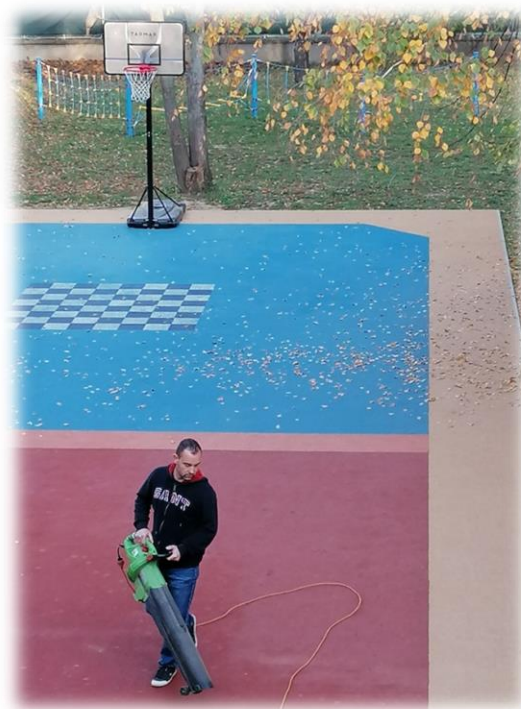

Školník - dôležitá súčasť každej školy

Alex Vražba

Taký školník, to nie hocikto! Každá škola, tak ako má riaditeľku, učiteľov, upratovačky, má aj školníka. U nás v UNES-e začal nedávno pracovať nový školník Ferko, a tak som sa rozhodol porozprávať sa s ním a bližšie vám ho predstaviť.

- Dobrý deň, Ferko!
- Dobrý deň, Alex!
- Ako sa cítiš v našej škole?
- Ja veľmi dobre, veľmi sa mi tu páči.
- Prečo si si vybral prácu školníka na našej škole?
- Lebo ma baví práca s deťmi a baví ma robiť okolo areálu také veci vonku.
- Si s prácou školníka spokojný?
- Áno s prácou školníka som veľmi spokojný.

- Čo Ťa na tejto práci najviac baví?
- *Ak niečo môžem opraviť a druhí majú z toho radosť.*
- A sú aj veci ktoré sú pre Vás náročnejšie?
- *Áno určite sa nájdu aj náročnejšie veci, ale sú aj také veci ktoré nie sú až také náročné.*
- V čom je táto práca iná od tvojich predošlých?
- *Každá práca je iná, ale asi hlavne v tom, že tu omnoho viac musím opravovať, a že je tu okolo mňa veľa detí.*
- Čo rád robíš vo voľnom čase aké sú tvoje záľuby?
- *Rád čítam knihy alebo si pozriem nejaký pekný film*
- Čo by si chcel zapriať čitateľom tohto časopisu?
- *Čitateľom by som chcel zapriať, nech sa im darí v škole, a aby si každý mesiac našli vo vašom časopise to svoje, to čo majú radi, čo sa im páči.*
- Ďakujem za rozhovor.

PREDSTAVUJEME ANTONIA

Michal Jaššo

Milí čitatelia, ako už isto viete, máme nového učiteľa španielčiny Antónia. Aby sme ho lepšie spoznali, porozprával som sa s ním o ňom a jeho záujmoch.

Michal: Hola

Antonio: Hola

Michal: De donde eres?

Antonio: Yo soy de Cordoba es una ciudad del sur de España donde puedes visitar muchos monumentos y disfrutar del clima y la comida.

Michal: Por que quieres venir a Eslovaquia?

Antonio: Quería venir a Eslovaquia porque quería ser maestro y en España es muy difícil ser maestro y quería saber nuevas metodos de enseñar y es una bien oportunidad a conocer una nueva cultural.

Michal: Por que querias trabajar en esta escuela?

Antonio: Quería trabajar en esta escuela para seguir aprendiendo comp enseñar español a niños extraños.

Michal: Te gusta estar en Eslovaquia?

Antonio: Me gusta estar en eslovaquia porque puedo conocer a nuevas personas,experiences y nuevas lugares,aunque e hecho de menos a mi familia y mis amigos.

Michal: *Que haces en tu tiempo libre?*

Antonio: Yo estudio Ingles tambien estudio in mastern online y ademas me gusta visitar nuevas ciudades y salir a cenarcon mis nuevos amigos.

Michal: *Gracias. Adios*

Antonio:Adios.

Prajem Antoniovi, aby sa mu u nás darilo!

Córdoba,
mesto,
z ktorého
pochádza
náš lektor
Antonio.

*Možno viete, možno nie,
šiestaci a piataci sa začali učiť
hrať na ukulele.
Už vedia prvé tri akordy!
Držte im palce,
aby sa im darilo!*

Finn Wolfhard

Kristína Mikušová

Finn_Wolfhard (* 23. december 2002, Vancouver, Britská Columbia, Kanada), je kanadský herec a spevák.

Preslávil sa hlavne kvôli jednej z hlavných rolí v úspešnom seriáli **STRANGER THINGS**, kde stvárnil Mika Wheelera. V roku 2017 účinkoval v hororovom filme **TO**, kde stvárnil rolu Richieho Toziera. Ostatné filmy a roly uvádzam v tabuľke.

Okrem herectva je jeho vášňou aj hudba. Spoločne s priateľmi založili

tínedžerskú hudobnú skupinu s názvom **Calpurnia**. Finn má však, bohužiaľ, pocit, že väčšina fanúšikov Calpurnie sú vlastne fanúšici **STRANGER THINGS**, takže sa ľudia chodia pozerať na tzv. Mike Wheelera nie na Finna Wolfharda a jeho priateľov.

Preto dúfa, že do budúcich rokov sa táto črta vytratí a ľudia jeho kapelu budú vyhľadávať kvôli kvalitnej hudobnej tvorbe, nie kvôli jeho hereckej popularite.

ROK	NÁZOV FILMU	ROLA
2013	<i>Aftermath</i>	mladý Charles
2013	<i>The Resurrection</i>	
2017	<i>To</i>	Richie Tozier
2018	<i>Dog Days</i>	Tyler
2018	<i>Howard Lovecraft and the Kingdom of Madness</i>	Herbert West (hlas)
2019	<i>The Goldfinch</i>	Mladý Boris Pavlovsky
2019	<i>Addamsova rodina</i>	Pugsley Addams (hlas)
2019	<i>To kapitola 2</i>	Richie Tozier
2020	<i>The Turning</i>	Miles

SPOMÍNAME SI NA SVOJICH PREDKOV

Prof. Dr. Ing. arch. ALEXANDER KNAPO, môj pradedko

Natália Knapová

Môjho pradedka som síce osobne nepoznala, ale veľa som sa o ňom dozvedela, keď sa spomínal v našej rodine. Videla som ho aj na videu, ktoré nafilmoval môj dedko, keď pradedko prišiel na návštevu na Čermáň. Keď som si pripravovala tento článok, tak som si o mojom pradedkovi prečítala v Encyklopédii Slovenska (III. zväzok, str. 93), aj v Malej encyklopédii Slovenska na str. 228. Oveľa viac je o pradedkovi napísané v knihe Významné osobnosti Nitry (str. 79-80).

Kto teda bol profesor Alexander Knapo, môj pradedko?

Bol architekt. Vyštudoval architektúru na vysokej škole v Prahe. Vo viacerých mestách Slovenska sú postavené stavby, ktoré projektoval, napr. budova Slovenských elektrární v Nitre na Štefánikovej ulici, internát pre študentov v Horskom parku v Bratislave, budova Drevárskej fakulty vo Zvolene, školy v Považskej Bystrici, Bánovciach nad Bebravou, v Dubnici nad Váhom, ako aj veľa rodinných domov. Bol členom Zväzu slovenských architektov.

Bol vysokoškolský pedagóg. Učil na Vysokej škole technickej v Bratislave, na vysokej škole v Košiciach a vo Zvolene, kde bol prorektorom. Keď sa presťahoval s rodinou do Nitry, začal učiť na Vysokej škole poľnohospodárskej, kde bol veľa rokov vedúcim na katedre stavieb.

Bol vedec a výskumník. Robil vedecké výskumy, písal vedecké knihy a učebnice, niektoré z nich máme aj doma, v našej knižnici. Bol členom Slovenskej poľnohospodárskej akadémie.

Bol včelár. V Nitre pod Zoborom mal niekoľko rodín včiel. Ocko mi rozprával, že chodil aj so svojím otcom pomáhať pradedkovi pri vytáčaní medu. Každý rok sme mali doma vlastný chutný med. Pradedko napísal aj knihy o včelárstve. Niektoré tiež máme doma.

Bol maliar. Pradedko sa narodil v Papradne, malej dedinke na Považí, ktorú si často kreslil. V našej rodine máme veľa jeho kresieb, na ktorých je zobrazené jeho rodisko, napríklad malé drevené domčeky, ľudia pracujúci na poli, dievčatá tancujúce na zábave, hrajúce sa deti a veľa iných. Bol členom Zväzu slovenských i československých výtvarných umelcov.

Bol básnik. Pradedko vraj rád vymýšľal všelijaké básničky a rýmováčky. Najprv ich písal svojej manželke, a potom aj svojim deťom a vnúčatám. Niektoré z nich si doteraz pamätá môj ocko, babka, aj moje tety. Sú to veselé básničky o našej rodine.

Môj pradedko sa narodil 8. septembra 1912, zomrel 9. marca 1984. Mal tri deti a šesť vnúčat. Môj ocko je jedným z jeho vnukov.

Som hrdá na svojho pradedka, čo všetko dokázal.

Budova Technickej univerzity vo Zvolene, navrhnutá mojím pradedkom.

Môj pradedko Flórián

Ela Mária Kelemen

Môj pradedko sa volal Flórián Tábi. Narodil sa v roku 1914 v Nitrianskych Hrnčiarovciach. Prežil druhú svetovú vojnu. Žil v roľníckej rodine, kde jeho rodičia hospodárili s dobytkom.

V roku 1956 narukoval na vojenskú službu do mesta Bruntál v Českej republike. Počas vojenskej služby robil osobného šoféra generálovi Svobodovi.

Vyučil sa za automechanika. Vo svojom remesle bol taký šikovný, že absolvoval aj školenia v Sovietskom zväze na vozidlá značky VOLGA.

Som hrdá na to, že som mala takého šikovného pradedka.

Máme sláviť HALLOWEEN?

Juliana Sersenová

Mám veľmi rada tradície, preto som sa rozhodla objasniť vám zvyky z prelomu októbra a novembra.

Halloween je tradícia, ktorá na Slovensko prišla zo Západu. Zrodila sa v Británii a Írsku, odtiaľ cestovala, spolu s prisťahovalcami, do Ameriky, a až z Ameriky poputovala, prostredníctvom médií, späť do európskych krajín, ktoré ju predtým nepoznali. Pochopiteľne, tradícia počas tých dlhých ciest strácala veľa zo svojich prvkov a zmyslu. Možno povedať, že to, čo k nám, na Slovensko prišlo, je len taký umenšený Halloween...

Halloween znamená predvečer sviatku všetkých svätých – *ALL HALLOWS EVE* (hallow = svätožiara). Sviatok všetkých svätých je milá udalosť, počas ktorej si kresťania oslavujú svätcov – ľudí, čo vo svojom živote dosiahli dokonalosť v *dobrote, láske, vernosti Bohu*. Názov Halloween teda vôbec nesúvisí so strašidlami! Tesne po sviatku všetkých svätých, čiže po 1. novembri, si spomíname na tých ľudí, ktorých životná cesta sa už skončila – jedným slovom, na *zosnulých*. Tu už je spojenosť s Halloweenom jasnejšia.

Smrť, posmrtný život, zlí duchovia – tie témy trápili ľudí v každom storočí. Každý národ na ne reagoval po svojom. Vysvetlím aspoň niekoľko halloweenskych zvykov:

- **KOSTÝMY, MASKOVANIE** - úlohou jesenných osláv v strašidelných kostýmoch bolo prekabátiť zlých duchov a vyhnať ich z dediny, aby na budúci rok obyvateľom nesiahli na úrodu. Kostýmy v štýle mŕtvoliek a krvavých zombie sú americkým dodatkom z 20. storočia, ovplyvneným hororovými filmami. Pôvodné kostýmy pozostávali z tmavého

odevu, začiernenej tváre atď.

- **TEKVIČKA** zo sviecou, tzv. Jack-o-lantern ochraňovala pred zlými duchmi a vystríhala ľudí pred nemravným životom – cestou do pekla.

- **NAVŠTEVOVANIE DOMOV:** pôvodne deti po domoch vyberali koláčiky, za ktoré sľúbili modlitbu za duše zomrelých. Neskôr to robili zo zábavy a žartovne sa vyhrážali, že ak nič nedostanú (*treat*), tak domácomu vyparatia neplechu (*trick*). Chodenie po domoch sa opäť rozšírilo v 20. storočí, lebo zvyk bol v cukríkovej podobe oživený v USA.

Prednosťou halloweenskych zvykov je ich zábavný charakter, preto získavajú popularitu aj u nás.

Na Slovensku sa vyvinula úplne iná tradícia. Deň pamiatky zosnulých sa ľudovo nazýva aj „Dušičky“. Namiesto vysmievania sa smrti – zlým duchom, Slováci si uctievať predkov, ktorí zomreli. Vyjadrujú im vďaku kvetinovou výzdobou a nádej, že sú v nebi (tí, čo sú veriaci), zapálenou sviecou na hrobe. Slovenské cintoríny sa počas *Dušičiek* zmenia na pestrofarebné svetielkujúce výstavišká, žiariace krásou.

Majú Slováci sláviť Halloween?

Ja osobne mám rada, keď si každý národ zachováva vlastné tradície, ktoré dokáže aj patrične vysvetliť. Skúsiť cudziu tradíciu je možné, ale popri Halloweenskej výzdobe a párty by sme nemali zabudnúť, že náš slovenský zvyk navštevovania cintorínov je na prvom mieste. Je úlohou nás, Slovákov, zachovať ho pre budúce generácie, rovnako ako anglické deti zachovávajú zvyk *trick-and-treating* – a verte tomu, že aj ich musia organizovať rodičia!

DODRŽIAVAŠ SLOVENSKÉ „DUŠIČKOVÉ“ TRADÍCIE? OTESTUJ SA!

1. S rodičmi chodievam na cintorín zapáliť sviečku zomrelým predkom a ozdobiť hrob vencom.

- a) áno, každý rok pravidelne, dokonca kvôli tomu aj cestujeme
- b) takmer každý rok, poznám ten zvyk
- c) zriedka – vnímam skôr to, že to robia iní – susedia a tak
- d) vôbec to neriešim - čo sú to „Dušičky?“

2. Počas návštevy cintorína si spomíname na svojich predkov aj slovom, rozprávame sa o ich životných osudoch, o rodinných vzťahoch.

- a) áno, vždy ma fascinuje rozprávanie o mojich predkoch, je to dôležitá súčasť návštevy cintorína
- b) vysvetlíme si, kto je kde pochovaný, ale hlbšie to nerozvádzame
- c) prečítam si mená na náhrobných kameňoch, ale s rodičmi sa o zomrelých nerozprávame
- d) nikdy - v podstate ani neviem, kto v tom hrobe leží alebo kto je kde pochovaný...

3. Počas Dušičiek – zakrúžkuj, čo pre teba platí:

- a) pomáham s kúpou a výrobou vencov, ozdôb a sviečok – kahancov na hrob, pri hroboch pomáham s dekoráciou a so zapaľovaním sviečok
- b) ozdoby a sviečky prichystajú dospelí, ja pomáham pri hrobe s výzdobou
- c) ozdoby a sviečky pomáham maximálne niešť, ja neozdobujem

d) nemám žiadny kontakt so sviečkami ani ozdobami na hrob

4. Otázka pre veriacich – tých, čo chodia na náboženstvo: zakrúžkuj to, čo pre teba platí

- a) pri hroboch sa s rodičmi (starými rodičmi) pomodlíme za duše zomrelých
- b) niekedy sa pri hroboch pomodlíme za zomrelých, záleží na tom, s kým tam idem
- c) pri hroboch sa modlia rodičia /starí rodičia, nie ja
- d) nikdy sa pri hroboch nemodlíme, iba ich ozdobíme

VYHODNOTENIE:

Prevaha odpovedí A – Čo sa týka „dušičkových“ tradícií, si Slovák ako repa a vieš, čo sa patrí. Poďakuj za to svojim rodičom. Raz ani ich hrob nezostane bez výzdoby!

Prevaha odpovedí B – Blahoželám ti, že poznáš slovenskú „dušičkovú“ tradíciu a zúčastňuješ sa na nej! Prajem ti, aby si tradíciu vykonával ešte dôslednejšie a pravidelne!

Prevaha odpovedí C – Si na dobrej ceste osvojiť si slovenskú *Dušičkovú* tradíciu. Neboj sa viac pýtať a zaujímať o túto tradíciu – je originálna a iba tvoja! Pridaj sa k dospelým a navštív cintorín aj tento rok!

Prevaha odpovedí D – Máš skvelú možnosť obohatiť svoj život o novú tradíciu, využi ju už tento rok! Popros rodičov, aby s tebou išli zapáliť sviečku na cintorín alebo ku krížu a zaspomínali si na svojich predkov!

SKLADBA MESIACA

Emma Kožuchová

Najpočúvanejšou pesničkou tohto mesiaca je pesnička od dvoch slávnych spevákov Shawna Mendesa a Camily Cabello: *Senorita*.

V tejto pesničke spevák vyjadruje lásku dievčaťu. Veľmi často je tam spomínaná veta „I love it when you call me seniorita“, čo v preklade znamená „Milujem keď ma voláš seniorita“.

Mne sa táto pesnička veľmi páči a je to dokonca jedna z mojich obľúbených piesní. Páči sa mi preto, lebo má vynikajúci zvuk a text.

Často si ju spievam, keď sa učím alebo cestou do školy. Spieva ju môj obľúbený spevák.

Táto pesnička má viac ako dva milióny zhliadnutí, trvá presne 3:11 minút. Je to pieseň v latinsko-americkom štýle a bola vydaná 21. júna.2019.

Jej speváci majú aj iný veľký hit "If I Can't Have You".

ZASMEJME SA - *André Gróf*

- Jožko, aké bolo vysvedčenie?
- O tri facky lepšie ako vlni.

Stará mama tíši malého Miška:

- Prečo tak plačeš, dieťa moje?
- Pretože moji bratia majú prázdniny,

- A ty azda nemáš?
- Nemám, lebo ja ešte nechodím do školy.

Janko po prvý raz vidí páva.

- Ocko, pozri, tá sliepka práve kvitne!

PRÍBEH NA POKRAČOVANIE – 2. časť

Oliver Ivančík

Lovec celú noc oka nezažmúril. Stále si prehrával stretnutie s tým nadprirodzeným jeleňom. Jednoducho mu to nešlo do hlavy! Ako mohol za niekoľko sekúnd zmiznúť z miesta, a tak potichu, že to nebolo vôbec počuť? Lámal si hlavu. Asi sa na ten zvuk príliš sústredil... A už nestihol vymyslieť ďalšiu teóriu, lebo ranné slnko sa mu zabodlo rovno do očí. Beznádejne vstal z postele, a tak, ako včera sa vystrojil. Už mu prešla chuť zbierať sa do nejakého lesa, kde sám nevie, čo uvidí. Ale nemal na výber. Peňazí mu zostalo len za par mincí a nič si kúpiť nemohol. Už si začínal myslieť, že bude jesť kôru zo stromov. Jeho dedo to naozaj robil, keď bol partizínom, a vraj z nej rozdrobil aj múku a upiekol placky.

Nuž, vykročil z chalupy. Ráno bolo veľmi zamračené, iba červený kúsok šera presvital cez oblaky. Znudeným krokom zišiel z kopca a zamieril k cestičke, na ktorej stretol toho tvora.

Postupne začul, ako sa mu do uší dostáva šumivý zvuk, ktorý mu pripomínal zvuk potoka. Tentoraz si bol naozaj istý, že počuje skutočnosť. Aj keď najbližší potok bol od neho niekoľko míľ, v poslednom čase zažil všeličo. Rozhodol sa kráčať za zvukom, aby zistil, čo to vlastne je. Za malú chvíľu uvidel, ako sa niečo zablyslo. Keď prešiel bližšie, uvidel, ako sa pred ním prediera potok. Nebolo to nič mimoriadne, ale v jeho hĺbinách sa hemžili ryby, akoby to bolo celé more. Vrhol sa do vody vrhol a začal tie ryby chytať. Pocítil takú radosť, ako keď sa mu dedko vrátil z vojny živý a zdravý. No nech sa snažil akokoľvek, stále sa mu tie klzké ryby vyšmykli z rúk. Po nejakej chvíli sa celý zamočený posadil na breh. Bolo mu jasné, že bol stvorený pre súš, nie vodu. Vtom si spomenul, že mu v chalupe niekde v rohu už celé roky starne udica.

Bežal domov po udicu. Už aj zabudol, ako sa s ňou narába. Hák sa ponoril do vody. Krátko na to sa naň zachytil kapor a následne ryba, ktorá mohla pokojne zhltnúť celého kapra. Lovec začal navíjať, to rybisko stíchlo a nechalo sa vytiahnuť. Odhodil udicu a pustil sa do ryby. Keď sa jej zadával do očí, niečo ho nútilo rybu zobrať domov a zjesť. S ťažkosťami si mu prehodil cez chrbát a pobral sa domov.

Obzrel sa naspäť k potoku, ktorý... tam už nebol... Cítil, ako sa tá ukrutne pomalá cesta blíži ku koncu. Ale pre nejaké nevysvetliteľné dôvody sa vôbec necítil, ako úspešný rybár, ale ako zlodej. Sotva si to pomyslel, videl, ako sa pred ním vynára obrovská silueta s kožuchom, až ho tma zhltna. A keď sa tvorovi pozrel bojzливо do očí, uvidel tvar zúrivého medveďa, ako sa mu prizerá na úlovok. S hlasitým dopadnutím sa zvalil na lovca, ten sa len tak tak stihol uhnúť. Cítil, ako mu búši srdce plne adrenalínu a strachu. Nad medveďom mal aspoň tú prevahu, že bol menší, a teda rýchlejší. Zhodil zo seba rybu a do rúk schytil brokovnicu. Nemal na výber. Ruky sa mu triasli hoc aj viacej ako včera. Povolil poistku, stlačil spúšť, ale žiadna strela nevyšla. Medveď sa už otočil a rozbehol k nemu, hromovými krokmi. Rýchlo sa okolo seba poobzeral a schmatol kameň. Medveď bol veľmi blízko. Lovec hodil kameňom a trafil medvedie ucho. Skúsil druhý krát, zase nič. Medveďovi už bolo cítiť pach s jeho papule. Lovec okamžite schmatol tretí kameň, a ten sa medveďovi zapichol rovno medzi oči a na chvíľu stratil vedomie. Lovec si s úľavou vydýchol. Potvrdilo sa staré príslovie: do tretice všetko dobré.

V tej chvíli v diaľke zazrel, ako sa na neho díva jeleň.